

MAI 1979

BILAG TIL TF OG 4.MAI

ENDRINGSFORSLAG TIL «FORSLAG TIL TESER OM MILITÆR- SPØRSMÅLET».

Kamerater!

Vi bringer her endringsforslag til «Forslag til teser om militærspørsmålet».

Endringene er skrevet av forslagsstilleren på grunnlag av en diskusjon i

Sentralkomiteen i partiet.

Formuleringene står for forslagsstillerens regning.

Red.

ENDRING TIL INNLEDNING PUNKT 1.2:

Første avsnitt i punktet utgår og erstattes av følgende:

I store trekk har AKP(m-l) en militærpolitikk som er slått fast i prinsippprogrammet. Disse tesene bygger på disse prinsippene og utvikler dem videre i samsvar med denne generallinja.

Partiet har hatt ei riktig hovedlinja på militærpolitikken område. Vi har forsvart denne hovedlinja mot revisjonistisk pasifisme og mot mange andre angrep fra borgerskapet. Det finnes ingen grunn til å endre denne linja.

Men på noen punkter har vi omvurdert noen paroler på bakgrunn av endringa i verdenssituasjonen.

Men samtidig med at vi har hatt ei riktig hovedlinje, så har vi også hatt feil på dette området. De har blant annet gitt seg uttrykk i at partiet har

gjort riktige vedtak om f.eks. forsvarsordninga, sivilforsvarsspørsmål, innholdet i militærtjenesten som ikke har vært fulgt opp av praktisk, politisk arbeid.

Det har vært noen feil i partiets forhold til forsvarsbevilgninger, i forholdet til kvinnelig verneplikt og i forholdet til alliansepolitikken. Disse feila er uttrykk for dogmatisme og innflytelse fra revisjonismen.

Avsnittet «Borgerskapet i Norge er som klasse... osv.», strykes og erstattes med følgende:

— Borgerskapet i Norge er imperialistisk, og følgelig ingen konsekvent forsvarer av norsk sjølråderett. Erfaringene fra krigen 40—45 viser at bor-

gerskapet utgjør den klassemessige basisen for kapitulasjonisme. I samband med en supermaktsinvasjon er det derfor stor fare for at borgerskapet vil søke en «ordning» med invasjonsmakta, for å sikre «ro og orden» og dermed profitten sin.

Samtidig har vi påvist at borgerskapet kan stå for forsvar av sjølråderet-

ten, og dermed rettferdig motstand mot en sovjetisk invasjon.

.....
Avsnittet «Vi har påvist at...». Her strykes første setning, og erstattes med:

Vi har påvist at rivaliseringa mellom Soyjet og USA peker fram mot en imperialistisk omfordelingskrig.

ENDRING TIL PUNKT 2:

Etter 8. avsnitt i punkt 2.2 tilføyes et nytt avsnitt med følgende ordlyd:

Fordø skillete mellom en rettferdig og urettferdig krig må trekkes på grunnlag av en konkret analyse av innholdet i den, er det umulig å avgjøre krigens karakter etter om den føres på eget territorium eller motstanderens. Sovjetunionens krig mot nazi-Tyskland var en rettferdig krig. Denne krigen blei sjølsagt ikke mindre rettferdig, da den sovjetiske hæren kryssa Tysklands grenser for å slutføre oppgava

med å knuse nazistenes militære styrker for godt.

På samme viset var det en rettferdig og ikke urettferdig handling da sovjethæren kryssa norskegrensa for å nedkjempe den tyske okkupasjonsmakta i Nord-Norge.

Derso det nåværende, imperialistiske Sovjet krysser norskegrensa i dag med sikte på å okkupere norsk territorium, så er dette like klart en urettferdig angrepskrig.

ENDRING TIL PUNKT 3.2:

Avsnitt nummer 2, endres slik:

Men Norge er først og fremst trua av Sovjets aggresjon vestover. Liksom på sør-flanken er Sovjet opptatt av å styr-

ke seg på nord-flanken, som ledd i forberedelsene sine til en ny storkrig (Deretter resten av avsnittet fra «et viktig mål for» osv. som det står.)

Avsnitt nummer 3, endres slik:

Det er den sovjetiske sosialimperialismen som i dag utgjør den største militære truslen mot Norge. Det er sjølsagt mulig at USA vil prøve å komme Sovjet i forkjøpet gjennom en såkalt «preventiv okkupasjon», med eller uten de norske myndighetenes velsignelse. Men sannsynlig er det ikke.

I dagens situasjon er det uten basis i

virkeligheten å påstå at USA imperialismen utgjør den viktigste militære truslen mot Norge, slik de norske revisjonistene gjør. Men ikke bare det. Det er heller ikke rett å likestill angrepsfaren fra de to supermaktene. Ei slik likestilling dekker over det faktum at det i dag er den sovjetiske sosialimperialismen som presser fram en ny krig. (Deretter som det står.)

ENDRING TIL PUNKT 3.4:

— Overskriften endres til:

3.4) Kamp mot den sovjetiske krigs- og aggresjonspolitikken.

Etter 2. avsnitt, tilføyes et nytt:

Men en tredje verdenskrig trenger ikke nødvendigvis å bli en urettferdig krig for de krigførende hovedpartene fra første stund. Dersom verden styres ut i en tredje verdenskrig med et sovjetisk angrep på f.eks. det sosialistiske Kina, så vil sjølsagt mostand fra Kina være en rettferdig krig. Kapitali-

stiske/imperialistiske land som i denne situasjonen tar opp kampen mot sosialimperialismen på Kinas side, vil likeens føre en rettferdig krig.

Slik kan den tredje verdenskrigen alt fra starten få karakter av en verdensomspennende krig mellom sovjetisk imperialisme og fascisme på den ene sida og en stor anti-sosialimperialistisk leir på den andre sida.

ENDRING TIL PUNKT 8:

Punkt 8.2) omformulers slik:

Vi avviser samtidig den pasifistiske illusjonen om at hæren under kapitalismen «kan oppløses» med «fredelige midler». Det er utopisme å tru at den borgerlige hæren kan stilles under «folkets kontroll». Men den borgerlige hæren er en faktisk realitet, som kan føre rettferdig krig. Derfor er det nødvendig å ha en konkret politikk og taktikk overfor den.

Punkt 8.3): gis følgende tillegg (etter avsnittet som står, tilføyes følgende):

Så lenge det ikke er mulig for oss å avskaffe den borgerlige hæren og erstatte den med en folkehær, vil vi kjempe for å få en hærordning som er mest mulig gunstig for arbeiderklassen og folket.

Det betyr:

— Vi kjemper for en borgerlig hær som er mest mulig demokratisk, fordi det vil gjøre det vanskeligere å vende hæren mot folket.

— Vi kjemper for en borgerlig hær som er mest mulig effektiv i forsvar mot et sosialimperialistisk angrep.

— Vi kjemper for en hærordning som gjør det lettest mulig for folket å fortsette forsvarskampen dersom Norge blir okkupert og den sentrale militær- og statsledelsen bryter sammen.

Vi er videre for lover som forbyr bruk av militære tropper mot streiker, som retter seg mot bruk av norske tropper mot frigjøringsbevegelser osv.

Vi har ikke illusjoner om at det vil hindre borgerskapet i å bruke militærapparatet reaksjonært. Men det kan danne grunnlag for massemobilisering om så skjer.

Vi er for utrenskning av fascistiske elementer i hæren. Vi er for demokratiske rettigheter for soldatene, fordi det kan gjøre det vanskeligere å bruke hæren mot folket og lette mobiliseringa til kamp mot et sovjetisk angrep.

Vi er for desentralisering av mobiliseringsordninga, styrking av lokalforsvaret og mer trening for operasjoner i områder som soldatene er godt kjent i.

Vi er for at de mobiliseringsdisponerte får våpen og personlig utstyr hjemme.

ENDRING TIL PUNKT 8.4:

Følgende avsnitt tilføyes i tillegg til teksten som står:

AKP(m-l) mener kvinnene i så stor utstrekning som råd bør utnytte de ordningene som alt fins i forsvaret til å skaffe seg militær øvelse. Men samtidig retter vi oss mot bestemmelsene om at kvinner ikke har høve til å tjene-

stegjøre ved stridende avdelinger og krever at disse bestemmelsene oppheves.

AKP(m-l) krever videre at de økonomiske og sosiale forholda legges til rette så det blir mulig for kvinner flest å skaffe seg militær opplæring.

ENDRING TIL PUNKT 8.5.:

2. setning i 1. avsnitt («dette er Lenins parole...» osv.) strykes.

I stedet skrives:

Lenin stilte denne parola som ei taktisk parole under den 1. verdenskrigen.

I avsnitt 7 i punkt 8.5) fra og med «Vi må stille krav som mer...» osv. og resten av punktet strykes i den nåværende teksten. I stedet nytt punkt 8.6), formulert slik:

8.6) AKP(m-l) krever omlegging av den nåværende forsvarsplanen, som nærmest er uten tiltak for forsvar av Sør-Norge. Vi krever prioritering av infanteriet. Vi krever at hæren utstyres med atskillig mer anti-tanksvåpen enn i dag, og at soldatene i avdelingene gis effektiv opplæring i mest mulig effektiv panserbekjempelse. Vi krever også at hæren gis effektivt luftvern.

Samtidig krever vi at den norske, taktiske tenkninga legges om fra sta-

tisk flyplassforsvar til mobil krigføring.

De norske byene er praktisk talt uten et effektivt luftvern. Dette innebærer at sivilbefolkninga er særst utsatt for terrorbombing. Vi krever at denne situasjonen endres, og at oppgava med å bygge slikt luftvern blir prioritert.

De eksisterende flåteplanene innebærer en kraftig svekkelse av forsvarens i de strategisk viktige kystfarvannene rundt Norge. Vi krever derfor prioritering av utbygging av kystmarinen. Videre må kystvaktflåten bygges ut for å skaffe ei mer effektiv bevoktning av norsk territorialfarvann, ikke minst i nord-områdene enn det som er tilfelle i dag.

AKP(m-l) er for disse og andre krav som har som siktemål å styrke det norske forsvarets evne til å kjempe mot en sovjetisk invasjon.

FORSLAG TIL NYTT PUNKT 8.7:

Består av avsnittene f.o.m. «Sjølsagt risikerer vi at...» t.o.m. «Mangel på de

rette...» osv. i forslaget pkt. 8.5)

FORSLAG TIL NYTT PUNKT 8.8:

Vi kombinerer krav om noen bevilgninger med krav om at det blir slutt på unødvendig sløsing og byråkratisering. Vi kritiserer F-16 prosjektet, bl.a. fordi det fører til nedprioritering og

faktisk svekking av de øvrige forsvarsgreinene. Tiltak som betyr økt evne til å motstå sovjetisk aggresjon koster sjølsagt penger. Nettopp derfor har norske arbeidsfolk rett til å krev-

at midlene ikke sløses bort.

Derfor er vi mot unødvendig dyre systemer som trekker midler vekk fra tiltak som virkelig styrker forsvarsev-

nen. Vi er mot slik sløsing fordi det pålegger arbeidsfolk unødige økonomiske byrder.

Deretter siste avsnitt i forslaget punkt 8.5).

FORSLAG OM TILLEGG TIL PUNKT 9.4:

Etter det som står, tilføyes følgende:

I det hele tatt er sivilberedskapen tolt utilstrekkelig og må prioriteres opp. I denne forbindelsen er det viktig at den norske sjøbergingsgraden økes.

Videre at det prioriteres bygging av tilfluktsrom, utdeling av gassmasker og annet sivilt beskyttelsesutstyr, opprettelse av matlagre og utbygging av lagre for strategiske råvarer.

KAPITTEL 6 MED OVERSKRIFTEN «HVA MED NATO?» UTGÅR. I STEDET INNGÅR FØLGENDE, SOM NYTT PUNKT 9.

9.1) Den sovjetiske sosialimperialismen er vår tids største aggressor, som truer med å styrte verden ut i en tredje verdenskrig. Det er Sovjet som representerer den militære hovedtruslen mot norsk suverenitet og sjølråderett.

Mot Sovjet og Warszawapakta står NATO, der Norge er medlem. Åssen stiller AKP(m-l) seg til en sånn militærallianse som NATO i en sånn sammenheng?

AKP(m-l) går mot NATO-alliansen på et prinsipielt grunnlag. Uansett åssen en NATOs rolle i den akutte situasjonen, er det et faktum at NATO er dominert av supermakta USA. NATO er ikke en allianse inngått på et likeverdig grunnlag mellom de deltagende landa.

Hvis det i dagens situasjon under kapitalismen var mulig å velge, foretrakk vi kommunister et norsk forsvar uavhengig av supermaktene framfor et NATO-forsvar.

Men NATO representerer i dagens situasjon ikke den militære hovedtruselen mot Norge, og heller ikke hovedtruselen mot norsk sjølråderett. Det er det den sovjetiske sosialimperialis-

men som gjør.

Det er nødvendig å ha en taktikk i forhold til NATO. Forutsetninga for å utvikle en riktig taktikk, er at NATO-alliansens rolle vurderes utfra den faktiske rollen NATO spiller i verden i dag.

NATO blei opprinnelig starta som et aggressivt instrument for imperialismen, retta mot det daværende sosialistiske Sovjet. NATO var likeens et redskap for USA mot opprør og revolusjon i Vest-Europa.

I dag er NATOs rolle i forhold til Sovjet en annen. Sovjet har blitt ei imperialistisk supermakt og vår tids største krigshisser. Sovjet og Warszawapakta har forlenget passert NATO når det gjelder militær styrke. I dag står NATO i en defensiv posisjon overfor Sovjet.

Det er også et faktum at NATO i dag representerer en viss avskrekkende funksjon overfor sovjetisk aggresjon og ekspansjonisme. NATO representerer et viktig militært potensiale, som de nye tsarene i Kreml ser på som et viktig hinder for ekspansjon i Europa.

Dette er hovedgrunnen til Sovjet-

ledernes «krav» om at land som Norge skal gå ut av NATO, og at de prioriterer NATO høgt i propagandaen sin.

Når de norske revisjonistene nå forsøker å blåse liv i ei kampanje mot NATO, som de sjøl tok livet av i 1969, så er dette bare et utslag av Sovjets taktikk for å lette framrykkinga i vest. Det er ikke uttrykk for et virkelig ønske om å styrke norsk sjølstendighet og å styrke norsk evne til å motstå ~~press og aggresjon~~ fra Sovjet. Revisjonistenes «NATO-motstand» er uløselig knytta til deres propaganda om at «Sovjet ikke representerer noen trusel mot Norge», at Sovjet «er fredselskende», at Sovjet «kommer til unnsetning» når de gjør invasjon i andre land osv.

På denne bakgrunnen er det klart at vi må stille helt bestemte krav sammen med et krav om at Norge skal gå ut av NATO. Ulfra situasjonen i dag, må vi kreve at norsk utmelding av NATO må knyttes til at det norske forsvaret evner til å motstå et sovjetisk angrepstyrkes kraftig. Det må slås klart fast at norsk utmelding på sovjetiske premisser ikke kan aksepteres. Revisjonistenes «Norge ut av NATO»-krav er i virkeligheten et krav for å tvinge Norge ut i en pro-sovjetisk «nøytralitet». Dette understrekes av at de samtidige propaganderer mot at Norge skal ha noe militært forsvaret som er i stand til å motsette seg en sovjetisk invasjon.

På denne bakgrunnen slår vi fast at «Norge ut av NATO» i dagens situasjon er uegna som aksjonsparole. Vi er prinsippielt mot NATO og vårt langsiktige mål er Norge ut av NATO. Men fordi denne politikken uløselig må knyttes til kravet om at ei utmelding ikke må bli til fordel for sovjetisk ekspansjon, er det nødvendig med en mer nyansert taktikk enn det parola «Norge ut av NATO» aleine gir uttrykk for.

At AKP(m-l) går mot NATO på et

prinsippielt grunnlag, betyr sjølsagt ikke at vi ikke i gitte situasjoner kan gi støtte til at den norske regjeringa inngår i en forsvarsallianse. Men vårt krav er at slik allianse må inngås på et likeverdig grunnlag, og den må ikke rette seg innover mot folkene i de gitte landa eller mot sjølråderetten til land utafor alliansen.

NATO-alliansen er ikke inngått på noe likeverdig grunnlag, men dominert av USA. NATO-alliansen driver dessuten øvelser retta mot streiker og navngitte progressive organisasjoner i Norge. Bl.a. av disse grunnene går vi mot NATO på et prinsippielt grunnlag.

9.2) Men ved sida av at NATO bryter med grunnleggende prinsipper, er det også usant at NATO representerer noe virkelig forsvaret for norsk sjølråderett. Borgerlige politikere i Norge, påstår at NATO utgjør hovedforsvaret av landet. Dette er usant.

NATO-strategien for Norge bygger militært sett på en illusjon. Den bygger på at norske tropper i tilfelle et sovjetisk angrep skal holde endel flyplasser og bruhoder i den nordlige delen av landet for å sikre amerikansk invasjon og «unnsetning» av NATOs brannkorps. Noe forsvaret av Sør-Norge fins i realiteten ikke.

Sovjet har militær styrke til å avskjære Norge med betydelige styrker før den amerikanske «luftbrua» i det hele tatt er i funksjon. Sovjet har overlegne luftstrids- og sjøstridskrefter på Nord-flanken. Disse gjør «brannkorps»-ideen og ideen om å overføre store mobiliseringsstyrker fra sør til nord-Norge til et svært urealistisk prosjekt.

Disse planene er ikke bare illusorisk. De er og reaksjonære, fordi den eneste logiske konsekvensen av en slik strategi ville være å opprette amerikanske baser i Norge lang tid før et sovjetisk

angrep. Dette er å bekjempe utenlandsk herredømme med utenlandsk herredømme.

9.3) I samband med den stadig økende faren for sovjetisk aggresjon, er det av stor betydning at den borgerlige norske hærens evne til å motstå et sovjetisk angrep styrkes.

Både NATOs nåværende strategi for nordflanken og ideen om å bygge utenlandske baser i Norge, bryter med det norske folkets interesser.

Det norske forsvaret er del av det integrerte kommandosystemet i NATO. Dette innebærer at det norske flyvåpnet alt i dag er underlagt utenlandsk kommando, samtidig som den norske hæren i en krigssituasjon vil bli stilt i samme situasjon. Dette utgjør ei hindring for at norsk suverenitet styrkes og ei hindring for å styrke det norske forsvarets evne til å motstå sovjetisk aggresjon. På denne bakgrunn krever

AKP(m-l) at Norge må ut av NATOs kommandosystem.

9.4) En revisjonistisk ide, som har blitt hevdet for å gå mot støtte til rettferdig motstand fra den borgerlige hæren i Norge overfor et sovjetisk angrep, er ideen om at slik motstand er «urettferdig dersom det står NATO-styrker i Norge».

Kommunistene avviser en sann ide. Dersom norske tropper kjemper mot sovjetisk aggresjon for å forsvare norsk sjølråderett, så er denne kampen rettferdig, uansett om det fins andre lands tropper på norsk jord.

Slik var det også i 1940 da norske hæravdelinger drev væpna motstand mot tyske angrepsstyrker. At det fantes engelske og franske tropper i Norge, endrer ingenting på dette.

I den utstrekning det blei kjempa var det dessuten rett å konsentrere kampen mot hovedfienden: den tyske nazistiske imperialismen.

Tom side